

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

2485 *Reial Decret Llei 4/2014, de 7 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració de deute empresarial.*

I

Ben sovint, empreses realment viables des d'un punt de vista operatiu (és a dir, susceptibles de generar beneficis en el seu negoci ordinari) s'han convertit en inviables des d'un punt de vista financer. Davant d'esta situació, hi ha dos alternatives: o bé liquidar l'empresa en el seu conjunt, o bé sanejar-la des d'un punt de vista financer, a fi que el deute romanent siga suportable, permetent així que l'empresa continue atenent els seus compromisos en el tràfic econòmic, generant riquesa i creant llocs de treball. Pareix evident que la segona alternativa és preferible a la primera, en conseqüència és obligació dels poders públics adoptar mesures afavoridores de l'alleugeriment de càrrega financera o «despallanquejament».

Eixa és precisament la finalitat d'este reial decret llei, que s'ha de conjugar amb el màxim respecte a les legítimes expectatives dels creditors, els quals hauran de participar activament i amb les màximes garanties en estos procediments d'alleugeriment de càrrega financera.

Es tracta, en definitiva, d'afavorir també per a ells que una expectativa incerta de cobrament d'una quantitat elevada (en termes de capacitat de pagament del deutor) es convertisca en una certesa raonable de cobrament d'una quantitat més reduïda o subjecta a una espera més gran. Es tracta d'afavorir també els mecanismes perquè el deute es pugua transformar en capital.

Només per mitjà de l'alleugeriment del deute insostenible serà possible aconseguir que torne a fluir el crèdit, concebut no tant com a palanca sinó com a verdadera saba de l'economia, ja que el crèdit és indispensable per a atendre els desfasaments entre cobraments i pagaments propis del gir empresarial i per a mamprendre les inversions verdaderament productives, sempre –clar està– que el deute corresponent siga suportable.

II

En els dos últims anys s'han atés, per orde d'urgència, les necessitats específiques d'alleugeriment de càrrega i desendeutament dels diversos sectors demandants de crèdit de l'economia espanyola.

Les primeres mesures, les més urgents i potser les més intenses, van ser les adoptades en matèria de deute hipotecari per adquisició d'habitatge. Així, ja des de març de 2012 es van adoptar mesures rellevants tendents a pal·liar la difícil situació en què es trobaven els deutors més vulnerables. Les mesures adoptades des de llavors en el Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, en el Reial Decret Llei 27/2012, de 15 de novembre, de mesures urgents per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, i en la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, han permés donar una resposta equilibrada respecte a este conjunt de deutors.

Amb posterioritat, la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seua internacionalització, va abordar una sèrie de mesures destinades a beneficiar tot tipus d'empreses i els empresaris autònoms, destacant, entre altres, la regulació de la figura de l'emprenedor de responsabilitat limitada, la creació de la Societat Limitada de Formació

Successiva i la introducció d'un mecanisme de negociació extrajudicial de deutes d'empresaris, ja foren persones físiques o jurídiques.

Este és el moment per a mamprendre mesures principalment destinades a la reestructuració viable del deute empresarial. En efecte, una vegada feta la necessària reestructuració del sector financer i sanejats els balanços bancaris, poden i han de contribuir, les entitats de crèdit i els altres creditors financers, al sanejament de les empreses que, no obstant el seu elevat endeutament, continuen sent productives.

III

La paradoxa és que, en l'actualitat, la dificultat per a aconseguir acords entre deutor i creditors financers deriva no tant de la falta de voluntat de les parts, sinó de certes rigideses basades principalment en la normativa concursal i preconcursal.

El procediment concursal espanyol conclou, en un alt nombre de casos, amb la liquidació del deutor, de manera que la fase preconcursal és verdaderament determinant per a la reestructuració financera de les empreses. A estos efectes, els acords de refinançament són els instruments més adequats per a l'establiment de nous calendaris d'amortització i condicions financeres més coincidents amb la situació del mercat i de les empreses, a canvi de quitacions, esperes i capitalitzacions dels deutes.

Per això, la present reforma se centra en la millora del marc legal preconcursal dels acords de refinançament, per constituir una de les àrees estratègicament més rellevants en la mesura que, fruit del consens entre el deutor i els seus creditors, pretenen la maximització del valor dels actius, evitant el concurs de l'entitat i la reducció o ajornament dels passius.

Per a eliminar incerteses legals es van introduir a Espanya els acords col·lectius de refinançament, així com la seua homologació judicial. Estos mecanismes atorguen protecció legal als acords aconseguits per una majoria suficient de creditors de manera que, en l'eventual supòsit d'un concurs, les operacions que hi estan incorporades no estiguen subjectes a rescissió i, si és el cas, puguen estendre determinats efectes a creditors dissidents o no partícips.

En este punt, s'han detectat una sèrie de limitacions en el contingut potencial dels acords de refinançament, les quals estan retallant l'eficàcia i seguretat jurídica necessàries per a mamprendre reestructuracions financeres en les empreses. Per això, són pertinents mesures que contribuïsquen a garantir el manteniment d'estos valors.

Abans d'entrar en el detall de les modificacions que s'introduïxen, convé aclarir que totes estes busquen, en definitiva, la finalitat de millora de la posició patrimonial del deutor, una mesura que al cap i a la fi està en la proporció que representen els seus actius sobre els seus passius exigibles, i dins d'estos en la part apta per a atendre el compliment de les seues obligacions més immediates. D'esta manera s'assegura que totes estes accions no perjudiquen un eventual concurs de creditors, ja siga perquè el perill del mencionat concurs s'allunya definitivament (la qual cosa és el més desitjable), o ja siga perquè les actuacions prèvies al concurs no han perjudicat la situació patrimonial del deutor.

Per este motiu, sempre que els acords reunisquen els requisits previstos en este reial decret llei, no es veuran sotmesos al risc de rescindibilitat que tant ha retret fins ara l'actuació de les parts en fase preconcursal.

IV

La part dispositiva d'este reial decret llei consta d'un únic article, en virtut del qual es modifiquen diversos preceptes de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Així, en primer lloc, es modifica l'article 5 bis, permetent que la presentació de la comunicació d'iniciació de negociacions per a aconseguir determinats acords puga suspendre, durant el termini previst per a portar-les a efecte, les execucions judicials de béns que siguen necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor. També es permet la suspensió de la resta d'execucions singulars promogudes

pels creditors financers als quals es referix la disposició addicional quarta, sempre que es justifique que un percentatge no inferior al 51 per cent de creditors de passius financers han recolzat expressament l'inici de les negociacions encaminades a la subscripció del corresponent acord de refinançament. Queden exclosos de la suspensió, en tot cas, els procediments que tinguen el seu origen en crèdits de dret públic. Es pretén d'esta manera que l'article 5 bis fomenta una negociació eficaç sense accelerar la situació d'insolvència del deutor per raó d'una precipitada execució de garanties sobre determinats béns.

També es mamprén una modificació de l'article 56, per a limitar els supòsits de suspensió d'execució de béns dotats de garantia real a aquells que siguen necessaris per a la continuïtat de la seua activitat professional o empresarial. I és que dins de les facultats que tradicionalment integren el dret de propietat (el *ius utendi*, el *ius fruendi* i el *ius disponendi*), no sempre és necessari que concórreguen totes perquè un determinat bé quede afecte a l'activitat empresarial. En determinats supòsits és possible separar la facultat de disposició de les d'ús i gaudi, sense cap perjudici per a la continuació de l'activitat productiva, però amb evident avantatge per al creditor, que podrà mobilitzar abans la seua pròpia facultat de disposició i que, per això, veurà disminuïts els costos financers necessaris per a eixa mobilització, la qual cosa redunda, en definitiva, en més possibilitats de finançament per al deutor i en una revaloració dels seus actius. Així doncs i, es execucions són realment obstatives de la continuació de l'activitat empresarial quan no es puga fer eixa separació del dret de disposició sense detriment de les facultats d'ús i gaudi de l'empresa. A tall d'exemple, s'introdueix en l'article 56 un supòsit en què la dita dissociació es pot fer amb relativa facilitat sense perjudici de la continuació de l'activitat: s'exclouen de la suspensió de les execucions d'accions o participacions de societats destinades en exclusiva a la tinença d'un actiu i del passiu necessari per al seu finançament. Amb això es pretén facilitar el finançament d'actius per mitjà d'estructures i pactes que permeten l'eventual realització del bé amb conservació per part del deutor de títol suficient, encara que siga merament obligacional, per a continuar la seua explotació.

La Llei Concursal torna a la sistemàtica original i regula íntegrament, en l'article 71, les denominades accions de reintegració.

El que fins ara havia sigut arrellegat en l'apartat 6 de l'esmentat article com a supòsit de no-rescindibilitat s'arrellega separadament en l'article 71 bis junt amb un nou supòsit.

Així, en l'apartat 1 es mantenen les qüestions essencials de la regulació dels que fins ara s'havien previst en l'apartat 6 de l'article 71, si bé s'aclarix la seua extensió, que comprendrà els negocis, actes i pagaments, qualsevol que siga la seua naturalesa, que permeten l'ampliació significativa del crèdit o la modificació o extinció d'obligacions. Dins d'estos estan incloses, tal com s'ha reconegut en nombrosos pronunciaments judicials, les cessions de béns i drets en pagament o per a pagament. Addicionalment, s'elimina la necessitat d'informe d'expert independent, substituint-la per la certificació de l'auditor de comptes acreditatius de la concurrència de les majories exigides per a la seua adopció.

En l'apartat 2 de l'article 71 bis s'hi introduïx un nou supòsit en el qual els acords aconseguits es declaren no rescindibles, sense necessitat d'aconseguir determinades majories de passiu, i en conseqüència es constituïx un «port segur» que permeta la negociació directa del deutor amb un o més creditors, sempre que signifiquen simultàniament una millora clara de la posició patrimonial del deutor, és a dir, que no comporten una minva dels drets de la resta de creditors no intervinents. Es configura d'esta manera una possibilitat més d'acord entre deutor i creditor que és més restrictiva que la de l'apartat 1 del mateix article quant als supòsits, però més laxa quant als intervinents. En efecte, si en l'apartat 1 s'exigix la concurrència dels tres quints del passiu però es parla de forma més genèrica de la millora de condicions de finançament, en l'apartat 2, a canvi de no requerir-se majoria concreta de passiu, s'exigixen requisits molt estrictes perquè els acords no siguen tampoc rescindibles per causes diferents a l'incompliment de les condicions que el mateix article establix. Servisca d'exemple la lletra c), que implicarà en molts casos per part del creditor intervinent l'alliberament de garanties (susceptibles de facilitar nou finançament), que no és exigible necessàriament en el cas dels acords col·lectius de refinançament.

Al no ser rescindibles, els acords que reunisquen les condicions de l'article 71 bis no estaran sotmesos a les presumpcions dels apartats 2 i 3 de l'article 71, encara que impliquen actes de disposició d'actiu. A més, la legitimació per a l'exercici de l'acció rescissòria (que només es podrà basar en l'incompliment material dels requisits de l'article 71 bis pels acords que s'hi han acollit aparentment) continua estant restringida a l'administrador concursal i limitada a l'absència de condicions regulades, respectivament, en els dos primers apartats de l'article 71 bis. També es limita a l'administrador concursal la legitimació per a l'exercici de les altres accions d'impugnació.

Així mateix, i com a mesura per a incentivar la concessió de nou finançament, s'atribuïx amb caràcter temporal la qualificació de crèdit contra la massa a la totalitat dels que originen nous ingressos de tresoreria, comprenent els que provenen d'un acord de refinançament i els realitzats pel propi deutor o persones especialment relacionades, excloent-ne les operacions d'augment de capital. Esta mesura s'adopta amb un caràcter extraordinari i temporal per a tots els nous ingressos de tresoreria que es produïsquen en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei. Transcorregut el termini dels dos anys des de la seua concessió, es consideraran crèdit contra la massa en els termes indicats en l'apartat 2.11 de l'article 82.

Això es complementa amb una modificació de l'article 92 que preveu expressament que els que hagen adquirit la condició de socis en virtut de la capitalització de deute acordada en el context d'una operació de refinançament, no seran considerats com a persones especialment relacionades als efectes de qualificar com a subordinat el finançament atorgat per ells com a conseqüència de la dita operació.

En connexió directa amb el règim d'acords de refinançament, es mamprén una revisió del règim d'homologació judicial regulat en la disposició addicional quarta. En particular, s'amplia l'àmbit subjectiu, i s'estén la possibilitat de subscriure este acord a tot tipus de creditors de passius financers, exclosos els creditors per operacions comercials i els creditors de dret públic.

Així mateix, es possibilita l'extensió als creditors dissidents o no participants no només de les esperes, sinó també, per mitjà d'un percentatge de passiu superior, d'altres mesures acordades en el si de l'acord de refinançament, com és el cas de les quitacions, capitalització de deute i cessió de béns en pagament o per a pagament.

Hi ha dos elements nous en esta disposició en relació amb els creditors que disposen de garantia real. Les novetats no afecten tant la realitat jurídica o econòmica subjacent sinó els efectes que s'atribuïxen a la dita realitat, havent sigut precisament la discrepància existent fins ara entre realitat i efectes un dels majors obstacles a la viabilitat d'estos acords.

En primer lloc, cal recordar que fins ara es partia d'una distinció entre deutor amb garantia real i deutor sense garantia real, sent el primer pràcticament immune als acords homologats excepte en els aspectes que pogueren afectar esperes de duració limitada o suspensió d'execucions. Però la veritat és que no tots els creditors amb garantia real són de la mateixa condició. A vegades, eixa circumstància és un pur nominalisme, ja que la garantia de què es disposa és d'un rang posterior a altres de preferents o pot recaure sobre un actiu de molt escàs valor que cobrix una xicoteta part del deute, o es poden produir les dos situacions simultàniament. El que és rellevant, en conseqüència, no és tant fer una distinció subjectiva, sinó una distinció objectiva entre la part de deute que està coberta pel valor real de la garantia i aquella que no ho està, anticipant en certa manera el que podria ocórrer en cas de liquidació concursal. D'esta manera, el concepte determinant és el de valor real de la garantia que es definix de forma simple en l'apartat 2 de la disposició addicional quarta en uns termes totalment coherents amb la realitat jurídica i econòmica de la referida garantia. A partir d'ací, el tractament de la part de crèdits no coberts per la garantia és el mateix que s'atribuïx als creditors sense garantia real.

La segona novetat consistix a donar més rellevància i nitidesa a una distinció que ja està configurada jurídicament: aquella que es produïx entre obligació principal i obligació accessòria. A vegades, es difumina esta distinció, la qual cosa conduïx també a una

regulació imperfecta dels acords de refinançament. El que ha ocorregut en el tràfic jurídic i econòmic és que, a pesar de ser una obligació accessòria, la garantia ha adquirit un valor fins a un cert punt abstret de l'obligació principal, a causa de la seua progressiva espiritualització, a la seua intangibilitat i a la possibilitat de transmissió de l'objecte de la garantia sense minva d'esta. Però no es pot perdre de vista que la garantia ho és sempre d'una obligació principal i que, encara que el valor de la segona depenga, també i entre altres, del valor de la primera, cada una conserva la seua essència i característiques pròpies. Per això, si el deute principal pot ser afectat en cas de no tindre cobertura de garantia real per l'acord d'una majoria molt qualificada d'altres creditors, el deute cobert amb garantia real ha de poder ser també afectat, sempre que l'acord majoritari s'adopte en este cas amb majories qualificades encara més elevades però computades sobre el total de les garanties, és a dir, per titulars de deute garantit que es troben en una situació semblant a la del dissident o no participant en l'acord.

En concordança amb això, es preveu la possibilitat d'estendre els efectes de l'acord a determinats creditors amb garantia real i se simplifica el procediment d'homologació, en el qual el jutge coneix directament de la sol·licitud, a fi de garantir la celeritat i flexibilitat buscada en esta fase preconcursal i en el qual únicament haurà de comprovar la concurrència de les majories exigides per a acordar l'homologació. En tot cas, i a fi de no perjudicar el valor de la garantia en cas d'incompliment per part del deutor, s'establixen regles especials d'atribució del resultat al creditor.

D'altra banda, s'establix una mesura destinada a evitar la sobreponderació artificiosa de determinades participacions minoritàries en acords sindicats de finançament que fins a la data estaven dificultant enormement l'homologació d'alguns acords. D'esta manera s'establix un límit al percentatge de vots favorables en el sindicat quan es tracta d'un acord global de refinançament del deutor. S'eviten d'esta manera certs comportaments oportunistes que no buscaven un altre benefici que el lligat a la sobrevaloració d'un passiu per part de la resta de creditors que veien d'esta manera incrementat el seu propi sacrifici.

S'establixen, a més, determinades mesures destinades a afavorir la transformació de deute en capital, rebaixant les majories exigibles per la Llei de Societats de Capital i establint, amb les degudes cauteles i garanties, una presumpció de culpabilitat del deutor que es nega sense causa raonable a executar un acord de recapitalització.

Cal recordar que les modificacions de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, introduïdes en este reial decret llei se circumscriuen exclusivament al seu àmbit d'aplicació i, per tant, la legislació especial continuarà regint el concurs d'entitats financeres i les seues situacions preconcursals. Addicionalment, queden fora de perill, entre altres, les previsions del capítol II del títol I del Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.

V

La part final d'este reial decret llei consta de dos disposicions addicionals, una disposició transitòria única, una disposició derogatòria única i onze disposicions finals.

La disposició addicional primera encomana al Banc d'Espanya que, en el termini d'un mes, establisca i faça públics criteris homogenis per a la classificació com a risc normal de les operacions refinançades o reestructurades en virtut d'acords de refinançament homologats judicialment.

La disposició addicional segona establix el règim extraordinari dels nous ingressos de tresoreria a què s'ha fet referència anteriorment.

La disposició transitòria única regula el règim transitori dels acords de refinançament que s'estiguen negociant a l'empara de l'antic article 71.6 de la Llei Concursal.

En la disposició derogatòria única s'ordena la derogació de totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa este reial decret llei.

La disposició final primera modifica la redacció de l'article 568 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, per a adaptar el règim de suspensió en cas de situacions concursals o preconcursals a les modificacions introduïdes en l'article 5 bis de la Llei 22/2003, de 9 de juliol.

La disposició final segona modifica el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, i estableix l'absència de tributació en els supòsits de capitalització de deutes, llevat que esta haja sigut objecte d'una adquisició derivativa pel creditor per un valor diferent del nominal d'esta. S'arregla així, expressament en la llei, un criteri que ja havia sigut admés per la doctrina administrativa per a determinats supòsits de capitalització de deutes entre entitats vinculades.

Així mateix, amb l'objecte d'establir un tractament adequat a la situació econòmica actual i d'evitar que la fiscalitat represente un obstacle a les operacions de refinançament en general, es modifica la Llei de l'Impost sobre Societats en relació amb el tractament fiscal de les rendes derivades de quitacions i esperes derivades de l'aplicació de la Llei Concursal. Així, tenint en compte que les dos operacions no incrementen la capacitat fiscal de les entitats, s'establí un sistema d'imputació de l'ingrés generat en la base imposable, en funció dels gastos financers que posteriorment es vagen registrant.

La disposició final tercera amplia l'exempció en l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats a les escriptures que continguen quitacions o minoracions dels préstecs, crèdits i la resta d'obligacions, facilitant els acords de refinançament o de pagament.

La disposició final quarta, com a conseqüència dels acords adoptats en el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes, celebrat el 18 de desembre de 2013, suprimí l'apartat 6 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries.

La disposició final quinta modifica la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils, amb la finalitat de suprimir l'exigència d'informe dels administradors sobre els projectes de fusió en els casos d'absorció de societat participada al noranta per cent, quan es tracte d'una fusió transfronterera comunitària. Un requisit que ja no es contempla en l'article 15.2 de la Directiva 2005/56/CE, després de la seua modificació per la Directiva 2009/109/CE, pel que fa a les obligacions d'informació i documentació en el cas de les fusions i escissions.

La disposició final sexta introduïx una modificació de l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials. Esta redacció procedíx de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, i conté com a innovació important l'establiment d'un paràmetre dins del qual serien vàlides les modificacions de l'interés legal de demora. D'esta manera, es va establir que seria abusiu l'interés pactat quan fóra un 70 per cent inferior a l'interés legal de demora. Esta redacció ha fet sorgir el dubte de si les administracions públiques es podrien acollir a estes rebaixes del tipus d'interés de demora, interpretació que la Comissió Europea rebutja de ple i que és compartida pel Govern. Per això, és urgent aclarir que les administracions públiques no poden modificar el tipus d'interés de demora que estableix la Llei 3/2004, de 29 de desembre.

La disposició final sèptima reforma el Reial Decret Llei 10/2008, de 12 de desembre, pel qual s'adopten mesures financeres per a la millora de la liquiditat de les xicotetes i mitjanes empreses i altres mesures econòmiques complementàries, per a evitar que les empreses incórreguen en causa legal de reducció de capital i, si és el cas, de dissolució a causa de les pèrdues. La culminació de la reestructuració del sector financer i la posada en marxa de la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB) estan influïnt en el sector immobiliari i en el reajustament de preus dels actius immobiliaris. És previsible que també ho faça la mateixa aprovació d'este reial decret llei, la qual cosa fa aconsellable l'aprovació enguany d'una nova pròrroga d'esta mesura. A més, a finals de l'any passat es van adoptar determinades mesures fiscals les quals seran plenament efectives en el present exercici.

La disposició final octava modifica l'article 8 del Reial Decret 1066/2007, de 27 de juliol, sobre el règim de les ofertes públiques d'adquisició de valors, exceptuant l'oferta

pública d'adquisició i la necessitat de sol·licitar, si és el cas, dispensa a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, quan es tracte d'operacions realitzades com a conseqüència directa d'un acord de refinançament homologat judicialment, sempre que haja sigut informat favorablement per un expert independent.

La disposició final novena permet que les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per este reial decret llei puguen ser modificades per normes del rang reglamentari.

Finalment, les disposicions finals deu i onze regulen, respectivament, els títols competencials en virtut dels quals s'adopta el reial decret llei i la seua entrada en vigor, que tindrà lloc l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

VI

En les mesures que s'adopten en el present reial decret llei concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigix l'article 86 de la Constitució Espanyola com a pressupòsit habilitant per a recórrer a esta figura normativa.

En el context indicat en l'apartat II d'esta exposició de motius, és de capital importància garantir sense dilació l'eliminació dels obstacles identificats en el nostre ordenament jurídic que estan impeding, en la pràctica, l'èxit d'operacions de reestructuració i refinançament d'empreses que ja estan en marxa o que s'han de mamprendre de manera immediata, i garantir, amb això, la continuïtat de la seua activitat, essencial per al manteniment del teixit productiu del nostre país.

En el cas que no s'adopten immediatament les mesures que conté el present reial decret llei, moltes de les dites operacions quedaran condemnades al fracàs o, simplement, no es plantejaran, i les empreses afectades quedaran abocades a la declaració de concurs de creditors, primer, i l'eventual liquidació, després.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta dels ministres d'Economia i Competitivitat, de Justícia i d'Hisenda i Administracions Públiques, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 7 de març de 2014,

DISPOSE:

Article únic. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, es modifica en els termes següents:

U. La redacció de l'article 5 bis passa a ser la següent:

«Article 5 bis. *Comunicació de negociacions i efectes.*

1. El deutor podrà informar el jutjat competent per a la declaració del seu concurs que ha iniciat negociacions per a arribar a un acord de refinançament dels previstos en l'article 71 bis.1 i en la disposició adicional quarta o per a obtenir adhesions a una proposta anticipada de conveni en els termes que preveu esta llei.

En el cas de sol·licitar un acord extrajudicial de pagament, una vegada que el mediador concursal proposat accepte el càrrec, el registrador mercantil o notari a qui s'haja sol·licitat la designació del mediador concursal haurà de comunicar, d'ofici, l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració de concurs.

2. Esta comunicació es podrà formular en qualsevol moment abans del venciment del termini establert en l'article 5. Formulada la comunicació abans d'eixe moment, no serà exigible el deure de sol·licitar la declaració de concurs voluntari.

3. El secretari judicial ordenarà la publicació en el Registre Públic Concursal de l'extracte de la resolució per la qual es deixe constància de la comunicació presentada pel deutor o, en els supòsits de negociació d'un acord extrajudicial de

pagament, pel notari o pel registrador mercantil, en els termes que reglamentàriament es determinen.

En cas que el deutor sol·licite expressament el caràcter reservat de la comunicació de negociacions, no s'ordenarà la publicació de l'extracte de la resolució.

El deutor podrà sol·licitar l'alçament del caràcter reservat de la comunicació en qualsevol moment.

4. Des de la presentació de la comunicació i fins que es formalitze l'acord de refinançament previst en l'article 71 bis.1, o es dicte la providència admetent a tràmit la sol·licitud d'homologació judicial de l'acord de refinançament, o s'adopte l'acord extrajudicial, o s'hagen obtingut les adhesions necessàries per a l'admissió a tràmit d'una proposta anticipada de conveni o tinga lloc la declaració de concurs, no es podran iniciar execucions judicials de béns que siguen necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor. Les execucions dels esmentats béns que estiguen en tramitació quedaran suspeses amb la presentació de la resolució del secretari judicial, i es farà constar la comunicació. Les limitacions previstes en els incisos anteriors quedaran en tot cas alçades una vegada hagen transcorregut els terminis que estableix l'apartat següent.

Tampoc es podran iniciar o, si és el cas, quedaran suspeses les execucions singulars promogudes pels creditors de passius financers a què es referix la disposició addicional quarta, sempre que es justifique que un percentatge no inferior al 51 per cent de passius financers han donat suport expressament a l'inici de les negociacions encaminades a la subscripció de l'acord de refinançament, comproment-se a no iniciar o continuar execucions individuals contra el deutor mentres es negocia.

El que disposen els dos paràgrafs anteriors no impedirà que els creditors amb garantia real exerciten l'acció real contra els béns i drets sobre els quals recaiga la seua garantia sense perjudi que, una vegada iniciat el procediment, quede paralytitzat mentres no hagen transcorregut els terminis previstos en el primer paràgraf d'este apartat.

Queden, en tot cas, exclosos de les previsions que conté este apartat els procediments d'execució que tinguen per objecte fer efectius crèdits de dret públic.

5. Transcorreguts tres mesos des de la comunicació al jutjat, el deutor, tant si ha aconseguit o no un acord de refinançament, o un acord extrajudicial de pagaments o les adhesions necessàries per a l'admissió a tràmit d'una proposta anticipada de conveni, haurà de sol·licitar la declaració de concurs dins del mes hàbil següent, sempre que no s'haja sol·licitat el mediador concursal o no es trobe en estat d'insolvència.

6. Formulada la comunicació prevista en este article, el mateix deutor no podrà formular-ne una altra en el termini d'un any.»

Dos. L'apartat 6 de l'article 28 queda redactat en els termes següents:

«6. No podrà ser nomenat administrador concursal qui, com a expert independent, haja emés l'informe al qual es referix l'article 71 bis.4 d'esta llei en relació amb un acord de refinançament que pugua haver aconseguit el deutor abans de la seua declaració de concurs.»

Tres. L'article 56 queda redactat en els termes següents:

«1. Els creditors amb garantia real sobre béns del concursat que siguen necessaris per a la continuïtat de la seua activitat professional o empresarial no podran iniciar l'execució o realització forçosa de la garantia fins que s'aprove un conveni el contingut del qual no afecte l'exercici d'este dret o transcórrega un any des de la declaració de concurs sense que s'haja produït l'obertura de la liquidació. En particular, no es consideraran necessàries per a la continuació de l'activitat les accions o participacions de societats destinades en exclusiva a la tinença d'un actiu i del passiu necessari per al seu finançament, sempre que l'execució de la garantia

constituïda sobre estes no implique causa de resolució o modificació de les relacions contractuals a les quals, estant subjecta la referida societat, permeten al deutor mantindre l'explotació de l'actiu.

Tampoc es podran exercitar durant eixe temps:

a) Les accions tendents a recuperar els béns venuts a terminis o finançats amb reserva de domini per mitjà de contractes inscrits en el Registre de Béns Mobles.

b) Les accions resolutòries de vendes d'immobles per falta de pagament del preu ajornat, encara que deriven de condicions explícites inscrites en el Registre de la Propietat.

c) Les accions tendents a recuperar els béns cedits en arrendament financer per mitjà de contractes inscrits en els Registres de la Propietat o de Béns Mobles o formalitzats en document que comporte execució.

2. Les actuacions ja iniciades en l'exercici de les accions a què es referix l'apartat anterior se suspendran des que la declaració del concurs, siga o no ferm, conste en el procediment corresponent, encara que ja estiguen publicats els anuncis de subhasta del bé o del dret. Només s'alçarà la suspensió de l'execució i s'ordenarà que continue quan s'incorpore al procediment testimoni de la resolució del jutge del concurs que declare que els béns o drets no són necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor.

3. Durant la paralització de les accions o la suspensió de les actuacions i siga quin siga l'estat de tramitació del concurs, l'administració concursal podrà exercitar l'opció prevista en l'apartat 2 de l'article 155.

4. La declaració de concurs no afectarà l'execució de la garantia quan el concursat tinga la condició de tercer posseïdor del bé objecte d'esta.

5. Als efectes del que disposen este article i l'anterior, correspondrà al jutge del concurs determinar si un bé del concursat és necessari per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor.»

Quatre. Se suprimeix l'apartat 6 de l'article 71 i l'apartat 7 passa a ser apartat 6.

Cinc. L'article 71 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 71 bis. *Règim especial de determinats acords de refinançament.*

1. No seran rescindibles els acords de refinançament aconseguits pel deutor, així com els negocis, actes i pagaments, siga quina siga la naturalesa i la forma en què s'hagen realitzat, i les garanties constituïdes en execució d'estos, quan:

a) En virtut d'estos, es procedix, almenys, a l'ampliació significativa del crèdit disponible o a la modificació o extinció de les seues obligacions, bé per mitjà de pròrroga del seu termini de venciment o l'establiment d'altres concretes en substitució d'aquelles, sempre que responguen a un pla de viabilitat que permeta la continuïtat de l'activitat professional o empresarial en el curt i mitjà termini; i

b) Amb anterioritat a la declaració del concurs:

1r. Quan l'acord haja sigut subscrit per creditors els crèdits dels quals representen almenys tres quints del passiu del deutor en la data d'adopció de l'acord de refinançament. En el cas d'acords de grup, el percentatge indicat es calcularà tant en base individual, en relació amb totes i cada una de les societats afectades, com en base consolidada, en relació amb els crèdits de cada grup o subgrup afectats i excloent en els dos casos del còmput del passiu els préstecs i crèdits concedits per societats del grup.

2n. Quan s'emeta certificació de l'auditor de comptes del deutor sobre la suficiència del passiu que s'exigix per a adoptar l'acord. Si no existix, serà auditor el que siga nomenat a este efecte pel registrador mercantil del domicili del deutor i, si este fóra un grup o subgrup de societats, el de la societat dominant.

3r. Quan l'acord haja sigut formalitzat en instrument públic al qual s'hauran unit tots els documents que justifiquen el seu contingut i el compliment dels requisits anteriors.

2. Tampoc seran rescindibles aquells actes que, realitzats amb anterioritat a la declaració de concurs, no es puguen acollir a l'apartat anterior però complisquen totes les condicions següents, ja siga de forma individual o conjuntament amb altres que s'hagen realitzat en execució del mateix acord de refinançament:

- a) Que incrementen la proporció prèvia d'actiu sobre passiu.
- b) Que l'actiu corrent resultant siga superior o igual al passiu corrent.
- c) Que el valor de les garanties resultants a favor dels creditors intervinents no excedisca els nou dècims del valor del deute pendent a favor d'estos, ni de la proporció de garanties sobre deute pendent que puguen tindre amb anterioritat a l'acord. S'entén per valor de les garanties el definit en l'apartat 2 de la disposició addicional quarta.
- d) Que el tipus d'interés aplicable al deute subsistent o resultant de l'acord de refinançament a favor del o dels creditors intervinents no excedisca en més d'un terç el tipus aplicable al deute previ.
- e) Que l'acord haja sigut formalitzat en instrument públic atorgat per totes les parts que hi intervenen, i amb constància expressa de les raons que justifiquen, des del punt de vista econòmic, els diversos actes i negocis realitzats entre el deutor i els creditors intervinents, amb especial menció de les condicions previstes en les lletres anteriors.

Per a verificar el compliment de les condicions a) i b) anteriors es tindran en compte totes les conseqüències d'índole patrimonial o financera, incloses les fiscals, les clàusules de venciment anticipat, o altres de similars, derivades dels actes que es duguen a terme, encara que es produïsqüen respecte a creditors no intervinents.

S'hauran de complir totes les condicions anteriors en el moment de la subscripció de l'instrument públic en el qual s'arrepleguen els acords.

3. Els acords regulats en este article únicament seran susceptibles d'impugnació de conformitat amb el que disposa l'apartat segon de l'article següent.

4. Tant el deutor com els creditors podran sol·licitar el nomenament d'un expert independent perquè informe sobre el caràcter raonable i realitzable del pla de viabilitat, sobre la proporcionalitat de les garanties, segons les condicions normals de mercat en el moment de la firma de l'acord, així com les altres mencions que, si és el cas, preveja la normativa aplicable. Quan l'informe continga reserves o limitacions de qualsevol classe, la seua importància haurà de ser expressament avaluada pels firmants de l'acord.

El nomenament d'un expert independent correspondrà al registrador mercantil del domicili del deutor. Si l'acord de refinançament afecta diverses societats del mateix grup, l'informe podrà ser únic i elaborat per un sol expert, designat pel registrador del domicili de la societat dominant, si està afectada per l'acord o, a falta d'això, pel del domicili de qualsevol de les societats del grup.

El nomenament es farà entre professionals que siguen idonis per a la funció. Els esmentats experts quedaran sotmesos a les condicions de l'article 28 i a les causes d'incompatibilitat establides per als auditors en la legislació d'auditoria de comptes.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 72 queda redactat en els termes següents:

«2. Només l'administració concursal estarà legitimada per a l'exercici de l'acció rescissòria i la resta d'impugnació que es puguen plantejar contra els acords de refinançament de l'article 71 bis. L'acció rescissòria només es podrà fonamentar en l'incompliment de les condicions previstes en l'esmentat article, i la prova de

l'incompliment correspondrà a qui exercite l'acció. Per a l'exercici d'estes accions no serà aplicable la legitimació subsidiària prevista en l'apartat anterior.»

Set. L'apartat 2.11é de l'article 84 queda redactat en els termes següents:

«11é. El cinquanta per cent dels crèdits que representen nous ingressos de tresoreria i hagen sigut concedits en el marc d'un acord de refinançament, en les condicions previstes en l'article 71 bis o en la disposició adicional quarta.

En cas de liquidació, els crèdits concedits al concursat en el marc d'un conveni d'acord amb el que disposa l'article 100.5.

Esta classificació no s'aplica als ingressos de tresoreria fets pel propi deutor o per persones especialment relacionades a través d'una operació d'augment de capital, préstecs o actes amb finalitat anàloga.»

Huit. El número 5t de l'article 92 queda redactat en els termes següents:

«5t. Els crèdits dels quals siga titular alguna de les persones especialment relacionades amb el deutor a les quals es referix l'article següent, excepte els compresos en l'article 91.1, quan el deutor siga persona natural i els crèdits diferents dels préstecs o actes amb finalitat anàloga dels quals siguen titulars els socis a qui es referix l'article 93.2.1 i 3 que reuneixen les condicions de participació en el capital que s'hi indiquen.

Els creditors que hagen capitalitzat directament o indirectament tot o part dels seus crèdits en compliment d'un acord de refinançament adoptat de conformitat amb l'article 71 bis o la disposició adicional quarta, no tindran la consideració de persones especialment relacionades amb el concursat als efectes de la qualificació dels crèdits que ostenten contra el deutor com a conseqüència del refinançament que li puguen haver atorgat en virtut de l'esmentat acord.»

Nou. El número 2n de l'apartat 2 de l'article 93 queda redactat en els termes següents:

«2n. Els administradors, de dret o de fet, els liquidadors del concursat persona jurídica i els apoderats amb poders generals de l'empresa, així com els que ho hagen sigut dins dels dos anys anteriors a la declaració de concurs. Excepte prova en contra, no tindran la consideració d'administradors de fet els creditors que hagen subscrit l'acord de refinançament previst per l'article 71 bis o la disposició adicional quarta, per les obligacions que assumisca el deutor en relació amb el pla de viabilitat.»

Deu. S'afig un número 4t a l'article 165 de la manera següent:

«4t. S'hagen negat sense causa raonable a la capitalització de crèdits o una emissió de valors o instruments convertibles frustrant la consecució d'un acord de refinançament dels previstos en l'article 71 bis.1 o en la disposició adicional quarta. A estos efectes, es presumirà que la capitalització obeïx a una causa raonable quan així es declare per mitjà d'informe emés, amb anterioritat a la negativa del deutor, per un expert independent nomenat de conformitat amb el que disposa l'article 71 bis.4. Si hi ha més d'un informe, hauran de coincidir en eixa apreciació la majoria dels informes emesos.

En tot cas, perquè la negativa a la seua aprovació determine la culpabilitat del concurs, l'acord proposat haurà de reconèixer a favor dels socis del deutor un dret d'adquisició preferent sobre les accions, participacions, valors o instruments convertibles subscrits pels creditors, de resultes de la capitalització o emissió proposada, en cas d'alienació ulterior d'estos. No obstant això, l'acord proposat podrà excloure el dret d'adquisició preferent en les transmissions fetes pel creditor a una societat del seu mateix grup o a qualsevol entitat que tinga per objecte la tinença i administració de participacions en el capital d'altres entitats. En tot cas,

s'entendrà per alienació la realitzada a favor d'un tercer pel propi creditor o per les societats o entitats a què es referix l'incís anterior.»

Onze. El número 1r de l'apartat 2 de l'article 172 queda redactat en els termes següents:

«1r. La determinació de les persones afectades per la qualificació, així com, si és el cas, la de les declarades còmplices. En cas de persona jurídica, podran ser considerats persones afectades per la qualificació els administradors o liquidadors, de fet o de dret, apoderats generals i els que hagen tingut qualsevol d'estes condicions dins dels dos anys anteriors a la data de la declaració de concurs, així com els socis que s'hagen negat sense causa raonable a la capitalització de crèdits o una emissió de valors o instruments convertibles en els termes que preveu el número 4 de l'article 165, en funció del seu grau de contribució a la formació de la majoria necessària per al rebuig de l'acord. Si alguna de les persones afectades ho fóra com a administrador o liquidador de fet, la sentència haurà de motivar l'atribució d'eixa condició.

La presumpció que conté el número 4 de l'article 165 no serà d'aplicació als administradors que hagen recomanat la recapitalització basada en causa raonable, encara que esta siga rebutjada posteriorment pels socis.»

Dotze. L'apartat 1 de l'article 172 bis queda redactat en els termes següents:

«1. Quan la secció de qualificació haja sigut formada o reoberta com a conseqüència de l'obertura de la fase de liquidació, el jutge podrà condemnar tots o alguns dels administradors, liquidadors, de dret o de fet, o apoderats generals, de la persona jurídica concursada, així com els socis que s'hagen negat sense causa raonable a la capitalització de crèdits o una emissió de valors o instruments convertibles en els termes que preveu el número 4 de l'article 165, que hagen sigut declarats persones afectades per la qualificació a la cobertura, total o parcial, del dèficit, en la mesura que la conducta que ha determinat la qualificació culpable haja generat o agreujat la insolvència.

Si el concurs ha sigut ja qualificat com a culpable, en cas de reobertura de la secció sexta per incompliment del conveni, el jutge atendrà per a fixar la condemna del dèficit del concurs tant els fets declarats provats en la sentència de qualificació com els determinants de la reobertura.

En cas de pluralitat de condemnats, la sentència haurà d'individualitzar la quantitat a satisfer per cada un d'ells, d'acord amb la participació en els fets que hagen determinat la qualificació del concurs.»

Tretze. La disposició addicional quarta queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quarta. *Homologació dels acords de refinançament.*

1. Es podrà homologar judicialment l'acord de refinançament que havent sigut subscrit per creditors que representen almenys el 51 per cent dels passius financers, reunisca en el moment de la seua adopció les condicions previstes en la lletra a) i en els números 2 i 3 de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 71 bis. Els acords adoptats per la majoria descrita no podran ser objecte de rescissió, d'acord amb el que disposa l'apartat 13. Per a estendre els seus efectes seran necessàries les majories exigides en els apartats següents.

No es tindran en compte, als efectes del còmput de les majories indicades en esta disposició, els passius financers titularitat de creditors que tinguen la consideració de persona especialment relacionada conforme a l'apartat 2 de l'article 93 els qui, no obstant això, podran quedar afectats per l'homologació prevista en esta disposició addicional.

Als efectes d'esta disposició, tindran la consideració de creditors de passius financers els titulars de qualsevol endeutament financer amb independència que estiguen o no sotmesos a supervisió financera. Queden exclosos d'este concepte els creditors per operacions comercials i els creditors de passius de dret públic.

En cas de préstecs sindicats, s'entendrà que els creditors prestadors subscriuen l'acord de refinançament quan voten a favor seu els que representen almenys el 75 per cent del passiu representat pel préstec, llevat que les normes que regulen la sindicació establisquen una majoria inferior, i en este cas serà aplicable esta última.

Voluntàriament es podran adherir a l'acord de refinançament homologat els altres creditors que no ho siguen de passius financers ni de passius de dret públic. Estes adhesions no es tindran en compte als efectes del còmput de les majories previstes en esta disposició.

2. Als efectes de la present disposició, s'entendrà per valor de la garantia real de què gaudix cada creditor el resultat de deduir, dels nou dècims del valor raonable del bé sobre el qual estiga constituïda la dita garantia, els deutes pendents que gaudisquen de garantia preferent sobre el mateix bé, sense que en cap cas el valor de la garantia puga ser inferior a zero ni superior al valor del crèdit del creditor corresponent.

A estos exclusius efectes, s'entén per valor raonable:

a) En cas de valors mobiliaris que cotitzen en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat o en instruments del mercat monetari, el preu mitjà ponderat a què hagen sigut negociats en un o més mercats regulats en l'últim trimestre anterior a la data d'inici de les negociacions per a aconseguir l'acord de refinançament, de conformitat amb la certificació emesa per la societat rectora del mercat secundari oficial o del mercat regulat de què es tracte.

b) En cas de béns immobles, el resultat d'informe emés per una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre Especial del Banc d'Espanya.

c) En cas de béns diferents dels indicats en les lletres anteriors, el resultat d'informe emés per un expert independent, de conformitat amb els principis i les normes de valoració generalment reconeguts per a eixos béns.

Els informes previstos en les lletres b) i c) no seran necessaris quan l'esmentat valor haja sigut determinat per un expert independent, dins dels sis mesos anteriors a la data d'inici de les negociacions per a aconseguir l'acord de refinançament.

Si concorren noves circumstàncies que puguen modificar significativament el valor raonable dels béns, caldrà aportar un nou informe d'expert independent.

La designació de l'expert independent en els supòsits previstos en este apartat es farà de conformitat amb l'article 71 bis.4.

En el cas que la garantia a favor d'un mateix creditor recaiga sobre diversos béns, se sumará la resultat d'aplicar sobre cada un dels béns la regla del paràgraf primer, sense que el valor conjunt de les garanties puga tampoc excedir el valor del crèdit del creditor corresponent.

En cas de garantia constituïda en proindivís a favor de dos o més creditors, el valor de la garantia corresponent a cada creditor serà el resultat d'aplicar al valor total de la garantia la proporció que en esta corresponga a cada un d'ells, segons les normes i acords que regisquen el proindivís, sense perjuí de les normes que, si és el cas, siguen aplicables als préstecs sindicats.

3. Als creditors de passius financers que no hagen subscrit l'acord de refinançament o que hi hagen mostrat la seua disconformitat i als crèdits que no gaudisquen de garantia real o per la part dels crèdits que excedisca el valor de la garantia real, se'ls estendran, per l'homologació judicial, els efectes següents acordats en l'acord de refinançament:

a) Si l'acord ha sigut subscrit per creditors que representen almenys el 60 per cent del passiu financer, les esperes, ja siguen de principal, d'interessos o de

qualsevol altra quantitat deguda, amb un termini no superior a cinc anys, o la conversió de deute en préstecs participatius durant el mateix termini.

b) Si l'acord ha sigut subscrit per creditors que representen almenys el 75 per cent del passiu financer, les mesures següents:

1r. Les esperes amb un termini de cinc anys o més, però en cap cas superior a deu.

2n. Les quitacions.

3r. La conversió de deute en accions o participacions de la societat deutora.

En este cas:

i) Els creditors que no hagen subscrit l'acord de refinançament o que hi hagen mostrat la seua disconformitat podran optar per una quitació equivalent a l'import del nominal de les accions o participacions que els correspondria subscriure o assumir i, si és el cas, de la corresponent prima d'emissió o d'assumpció. A falta d'indicació expressa, s'entendrà que els citats creditors opten per la referida quitació.

ii) L'acord d'augment de capital del deutor necessari per a la capitalització de crèdits s'haurà de subscriure per la majoria prevista, respectivament, per a les societats de responsabilitat limitada i anònimes en els articles 198 i 201.1 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. Als efectes de l'article 301.1 de l'esmentat text refós de la Llei de Societats de Capital, s'entendrà que els passius financers són líquids, estan vençuts i són exigibles.

4t. La conversió de deute en préstecs participatius per un termini de cinc anys o més, però en cap cas superior a deu, en obligacions convertibles o préstecs subordinats, en préstecs amb interessos capitalitzables o en qualsevol altre instrument financer de rang, venciment o característiques diferents del deute original.

5t. La cessió de béns o drets als creditors en recompensa de la totalitat o part del deute.

4. Als creditors de passius financers que no hagen subscrit l'acord de refinançament o que hi hagen mostrat la seua disconformitat, per la part del seu crèdit que no excedisca el valor de la garantia real, s'estendran, per l'homologació judicial, els efectes indicats en l'apartat anterior, sempre que un o més dels dits efectes hagen sigut acordats, amb l'abast que es convinga, per les majories següents, calculades en funció de la proporció del valor de les garanties acceptants sobre el valor total de les garanties atorgades:

a) Del 65%, quan es tracte de les mesures previstes en la lletra a) de l'apartat anterior.

b) Del 80%, quan es tracte de les mesures previstes en la lletra b) de l'apartat anterior.

5. La competència per a conèixer d'esta homologació correspondrà al jutge mercantil que, si és el cas, siga competent per a la declaració del concurs de creditors.

La sol·licitud haurà de ser formulada pel deutor i s'acompanyarà de l'acord de refinançament adoptat, de la certificació de l'auditor sobre la suficiència de les majories que s'exigixen per a adoptar els acords amb els efectes previstos per a cada cas, dels informes que, si és el cas, hagen sigut emesos per experts independents designats conforme a l'article 71 bis.4 i de la certificació de l'acord d'augment de capital, en el cas que ja haja sigut adoptat. Si s'ha emés certificació, taxació o informe dels que preveu l'apartat 2 d'esta disposició, també s'acompanyaran a la sol·licitud. El jutge, examinada la sol·licitud d'homologació,

dictarà providència, l'admetrà a tràmit i declararà la paralització de les execucions singulars fins que s'acorde l'homologació.

El secretari judicial ordenarà la publicació de la providència en el Registre Públic Concursal per mitjà d'un anunci que contindrà les dades que identifiquen el deutor, el jutge competent, el número del procediment judicial d'homologació, la data de l'acord de refinançament i els efectes d'aquelles mesures que s'hi contenen, amb la indicació que l'acord està a disposició dels creditors en el jutjat mercantil competent on s'haja depositat per a la publicitat, inclús telemàtica, del seu contingut.

6. El jutge atorgarà l'homologació sempre que l'acord reunisca els requisits previstos en l'apartat primer i declararà l'extensió d'efectes que corresponga quan l'auditor certifique la concurrència de les majories requerides en els apartats tercer o quart.

La resolució per la qual s'aprove l'homologació de l'acord de refinançament s'adoptarà per mitjà d'un tràmit d'urgència en el termini de quinze dies i es publicarà per mitjà d'anunci inserit en el Registre Públic Concursal i en el "Boletín Oficial del Estado", per mitjà d'un extracte que contindrà les dades previstes en l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

7. Dins dels quinze dies següents a la publicació, els creditors de passius financers afectats per l'homologació judicial que no hagen subscrit l'acord d'homologació o que hi hagen mostrat la seua disconformitat, podran impugnar-la. Els motius de la impugnació es limitaran exclusivament a la concurrència dels percentatges exigits en esta disposició i a la valoració del caràcter desproporcionat del sacrifici exigít.

Totes les impugnacions es tramitaran conjuntament pel procediment de l'incident concursal i se'n donarà trasllat al deutor i a la resta dels creditors que són part en l'acord de refinançament perquè es puguen oposar a la impugnació. La sentència que resolga sobre la impugnació de l'homologació no serà susceptible de recurs d'apel·lació i se li donarà la mateixa publicitat prevista per a la resolució d'homologació.

8. Els efectes de l'homologació de l'acord de refinançament es produïxen, en tot cas i sense possibilitat de suspensió, des de l'endemà de la publicació de la sentència en el "Boletín Oficial del Estado".

9. Els creditors de passius financers que no hagen subscrit l'acord d'homologació o que hi hagen mostrat la seua disconformitat, però resulten afectats per l'homologació, mantindran els seus drets davant dels obligats solidàriament amb el deutor i davant dels seus fiadors o avaladors, els quals no podran invocar ni l'aprovació de l'acord de refinançament ni els efectes de l'homologació en perjudi d'aquells. Respecte dels creditors financers que hagen subscrit l'acord de refinançament, el manteniment dels seus drets davant dels altres obligats, fiadors o avaladors, dependrà del que s'haja acordat en la respectiva relació jurídica.

10. En execució de l'acord de refinançament homologat, el jutge podrà decretar la cancel·lació dels embargaments que s'hagen practicat en els procediments d'execució de deutes afectats per l'acord de refinançament.

11. En cas que el deutor no complisca els termes de l'acord de refinançament, qualsevol creditor, adherit o no a este, podrà sol·licitar, davant del mateix jutge que l'haja homologat, la declaració del seu incompliment, a través d'un procediment equivalent a l'incident concursal, del qual es donarà trasllat al deutor i a tots els creditors compareguts perquè puguen oposar-s'hi.

Declarat l'incompliment, els creditors podran instar la declaració de concurs de creditors o iniciar les execucions singulars. La sentència que resolga l'incident no serà susceptible de recurs d'apel·lació.

Si s'executen les garanties reals i, llevat que en l'acord s'haja pactat que en cas d'incompliment tindrà lloc la seua resolució, seran d'aplicació les regles següents:

a) Si l'import obtingut en l'execució excedix l'import del deute originari, o del saldo pendent d'este de no haver-se produït l'acord, es considerarà la diferència entre el primer i el segon import com a sobrant als efectes dels articles 674 i 692 de la Llei d'Enjudiciament Civil, 133, de la Llei Hipotecària i concordants.

b) Si la quantitat obtinguda en l'execució és menor que el deute originari, o del saldo pendent d'este de no haver-se produït l'acord, però major que la resultant de l'aplicació de l'apartat 4 anterior, es considerarà que no hi ha sobrant ni romanent, i el creditor farà tota seua la quantitat resultant de l'execució.

c) Si la quantitat resultant de l'execució és inferior a la resultant de l'aplicació de l'apartat 4 anterior, es considerarà com a part romanent del crèdit la diferència entre les dos.

12. Sol·licitada una homologació, el mateix deutor no podrà sol·licitar-ne una altra en el termini d'un any.

13. No podran ser objecte d'accions de rescissió els acords de refinançament homologats judicialment. L'exercici de les altres accions d'impugnació se sotmetrà al que disposa l'article 72.2.»

Disposició addicional primera. *Tractament de les operacions refinançades o reestructurades com a conseqüència d'un acord de refinançament.*

El Banc d'Espanya, en el termini d'un mes, establirà i farà públics els criteris homogenis per a la classificació com a risc normal de les operacions reestructurades com a conseqüència d'un acord de refinançament dels regulats per l'article 71 bis o per la disposició addicional quarta de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Disposició addicional segona. *Vigència del règim dels nous ingressos de tresoreria.*

1. Durant els dos anys següents a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, no seran aplicables el règim que conté el número 11 de l'apartat 2 de l'article 84, ni el número 6 de l'article 91 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

2. En este termini, serà aplicable el règim jurídic següent:

1r. Tindran la consideració de crèdits contra la massa els crèdits que suposen nous ingressos de tresoreria i hagen sigut concedits en el marc d'un acord de refinançament subscrit a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, en les condicions previstes en l'article 71 bis o en la disposició addicional quarta de la Llei Concursal, fins a l'import del nou ingrés de tresoreria.

2n. Esta classificació també s'aplicarà als crèdits concedits en els esmentats acords de refinançament pel propi deutor o per persones especialment relacionades, que representen nous ingressos de tresoreria, i fins a l'import del nou ingrés efectuat. En cap cas tindran la consideració de crèdits contra la massa els ingressos de tresoreria fets a través d'una operació d'augment de capital.

3r. Els interessos meritats pels nous ingressos de tresoreria a què es referixen els números anteriors tindran la qualificació prevista en el número 3 de l'article 92 de la Llei Concursal.

4t. En cas de liquidació, també tindran la consideració de crèdits contra la massa els crèdits concedits al concursat en el marc d'un conveni, d'acord amb el que disposa l'article 100.5 de la Llei Concursal.

3. Transcorregut un termini de dos anys a comptar de la data de concessió dels crèdits descrits en l'apartat anterior, estos es consideraran crèdits contra la massa en els termes que indica el número 11 de l'apartat 2 de l'article 84, de la Llei Concursal.

Disposició transitòria única. *Règim transitori.*

En els acords de refinançament que, a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, s'estiguen negociant a l'empara de l'article 71.6 de la Llei Concursal, serà d'aplicació el règim anterior a la mencionada entrada en vigor, si el deutor ja ha sol·licitat del registrador mercantil la designació d'un expert independent, llevat que les parts opten en l'acord de refinançament per l'aplicació del règim contingut en l'article 71 bis.1, en la redacció que en fa el present reial decret llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen o contradiguen el que disposa el presente reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

El títol i l'apartat 1 de l'article 568, de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, queden redactats en els termes següents:

«Article 568. *Suspensió en cas de situacions concursals o preconcursals.*

1. No es dictarà cap interlocutòria autoritzant i despatxant l'execució quan conste al tribunal que el demandat es troba en situació de concurs o s'haja efectuat la comunicació a què es referix l'article 5 bis de la Llei Concursal i respecte als béns determinats en el mencionat article. En este últim cas, quan l'execució afecte una garantia real, es tindrà per iniciada l'execució als efectes de l'article 57.3, de la Llei Concursal, per al cas que sobrevinga finalment el concurs a pesar de la falta de despatx d'execució.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2014, s'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. S'afeg un paràgraf al final de l'apartat 1 de l'article 15, amb la redacció següent:

«Les operacions d'augment de capital per compensació de crèdits es valoraran fiscalment per l'import del dit augment des del punt de vista mercantil, amb independència de quina siga la valoració comptable.»

Dos. Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 15, la qual queda redactada de la manera següent:

«b) Els aportats a entitats i els valors rebuts en contraprestació, excepte en el supòsit previst en l'últim paràgraf de l'apartat anterior.»

Tres. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 15, el qual queda redactat de la manera següent:

«3. En els supòsits previstos en els paràgrafs a), b), c) i d), l'entitat transmetent integrarà en la seua base imposable la diferència entre el valor normal de mercat dels elements transmesos i el seu valor comptable. No obstant això, en el supòsit d'augment de capital per compensació de crèdits, l'entitat transmetent integrarà en la seua base imposable la diferència entre l'import de l'augment de capital, en la proporció que li corresponga, i el valor fiscal del crèdit capitalitzat.»

Quatre. S'afeg un apartat 14 a l'article 19, el qual queda redactat de la manera següent:

«14. L'ingrés corresponent al registre comptable de quitacions i esperes conseqüència de l'aplicació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, s'imputarà en la base imposable del deutor a mesura que corresponga registrar amb posterioritat gastos financers derivats del mateix deute i fins al límit de l'esmentat ingrés.

No obstant això, en el cas que l'import de l'ingrés a què es referix el paràgraf anterior siga superior a l'import total de gastos financers pendents de registrar, derivats del mateix deute, la imputació d'aquell en la base imposable es farà proporcionalment als gastos financers registrats en cada període impositiu respecte dels gastos financers totals pendents de registrar derivats del mateix deute.»

Disposició final tercera. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

Es modifica el número 19 de la lletra B) de l'apartat I de l'article 45, del text refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, el qual queda redactat de la manera següent:

«19. Les escriptures que continguen quitacions o minoracions de les quanties de préstecs, crèdits o altres obligacions del deutor que s'inclouen en els acords de refinançament o en els acords extrajudicials de pagament establits en la Llei Concursal, sempre que, en tots els casos, el subjecte passiu siga el deutor. »

Disposició final quarta. *Modificació de la disposició transitòria primera de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries.*

Se suprimeix l'apartat 6 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries.

Disposició final quinta. *Modificació de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.*

L'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils, passa a tindre la redacció següent:

«1. Quan la societat absorbent siga titular directa del noranta per cent o més, però no de la totalitat del capital de la societat o de les societats anònimes o de responsabilitat limitada que hagen de ser objecte d'absorció, no seran necessaris els informes d'administradors i d'experts sobre el projecte de fusió, sempre que en este la societat absorbent oferisca als socis de les societats absorbides l'adquisició de les seues accions o participacions socials, estimades en el seu valor raonable, dins d'un termini determinat que no podrà ser superior a un mes a comptar de la data de la inscripció de l'absorció en el registre mercantil.»

Disposició final sexta. *Modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.*

L'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, passa a tindre la redacció següent:

«En tot cas, són nul·les les clàusules pactades entre les parts o les pràctiques que siguin contràries als requisits per a exigir els interessos de demora de l'article 6, o les que exclouen el cobrament del mencionat interès de demora o el de la indemnització per costos de cobrament prevista en l'article 8. També són nul·les les clàusules i pràctiques pactades per les parts o les pràctiques que exclouen l'interès de demora, o qualsevol altra sobre el tipus legal d'interès de demora establert amb caràcter subsidiari en l'apartat 2 de l'article 7, quan tinga un contingut abusiu en perjudici del creditor, entenent que serà abusiu quan l'interès pactat siga un 70 per cent inferior a l'interès legal de demora, llevat que, atenent les circumstàncies previstes en este article, es puga provar que l'interès aplicat no és abusiu. Esta possible modificació de l'interès de demora, d'acord amb el que preveu esta llei, no serà aplicable a les operacions comercials fetes amb l'Administració.»

Disposició final sèptima. *Modificació del Reial Decret Llei 10/2008, de 12 de desembre, pel qual s'adopten mesures financeres per a la millora de la liquiditat de les xicotetes i mitjanes empreses, i altres mesures econòmiques complementàries.*

La disposició addicional única del Reial Decret Llei 10/2008, de 12 de desembre, pel qual s'adopten mesures financeres per a la millora de la liquiditat de les xicotetes i mitjanes empreses, i altres mesures econòmiques complementàries, queda redactada en els termes següents:

«1. Només als efectes de la determinació de les pèrdues per a la reducció obligatòria de capital regulada en l'article 327 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i per a la dissolució prevista en l'article 363.1.e) del citat text refós, així com respecte del compliment del pressupost objectiu del concurs previst en l'article 2 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, no es computaran les pèrdues per deteriorament reconegudes en els comptes anuals, derivades de l'immobilitzat material, les inversions immobiliàries i les existències, o de préstecs i partides a cobrar.

2. El que disposa l'apartat anterior únicament serà aplicable de manera excepcional en els exercicis socials que es tanquen l'any 2014.»

Disposició final octava. *Modificació del Reial Decret 1066/2007, de 27 de juliol, sobre el règim de les ofertes públiques d'adquisició de valors.*

La lletra d) de l'article 8 del Reial Decret 1066/2007, de 27 de juliol, sobre el règim de les ofertes públiques d'adquisició de valors, queda redactada en els termes següents:

«d) Adquisicions o altres operacions procedents de la conversió o capitalització de crèdits en accions de societats cotitzades la viabilitat financera de les quals estiga en perill greu i imminent, encara que no estiga en concurs, sempre que es tracte d'operacions concebudes per a garantir la recuperació financera a llarg termini de la societat.

Correspondrà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors acordar, en un termini no superior a quinze dies a comptar de la presentació de la corresponent sol·licitud per qualsevol persona interessada, que no siga exigible una oferta pública. No serà necessari l'acord de dispensa quan les operacions descrites en esta lletra s'hagen fet com a conseqüència directa d'un acord de refinançament homologat judicialment, d'acord amb el que preveu la disposició addicional quarta de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, sempre que haja sigut informat favorablement per un expert independent en els termes que preveu l'article 71 bis 4 de l'esmentat text legal.»

Disposició final novena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per este reial decret llei podran ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final deu. *Títol competencial.*

La modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, continguda en l'article únic d'este reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6 de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «legislació mercantil i de legislació processal», sense perjuí de les necessàries especialitats que en este orde es deriven de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes.

La disposició adicional primera es dicta a l'empara de l'article 149.1.11, que atribuïx a l'Estat competència exclusiva en matèria d'ordenació de crèdit, banca i assegurances.

Les altres modificacions de textos legals que contenen les disposicions finals primera a octava del present reial decret llei s'emparen en el títol competencial establert en la norma objecte de modificació.

Disposició final onze. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 7 de març de 2014.

JUAN CARLOS R.

La presidenta del Govern en funcions,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN